

[Indenrigs- og boligministeren.]

lem af en familie gennem sin indfyldelse på et andet medlem blot i kraft af familieforholdet skulle få forøget indflydelse i kommunalbestyrelsen. På den anden side har man ikke næret betænkeligheder ved at lade andre beslægtede eller besvogrede være medlemmer af samme kommunalbestyrelse, og jeg må i og for sig erkende, at som tiden er gået, kunne stærke grunde tale for at udvide bestemmelsen, således at mændene også blev beskyttet mod indfyldelse fra svigermødre og svigerinder, i hvert fald i det kommunale arbejde. På forhånd kan jeg altså erklære mig enig i, at denne bestemmelse nok kunne trænge til en revision, og jeg går ud fra, at vi kan se nærmere på det i det udvalg, som man åbenbart — og det er naturligt — betragter som en selvfølge til behandling af dette lovforslag.

Med hensyn til det af det ærede medlem hr. Holger Eriksen nævnte spørgsmål om det borgerlige ombud er jeg nogenlunde klar over det tilfælde, som ordføreren sigtede til, og jeg forstår, at man har ikke været tilfreds med det svar, som indenrigsministeriet tidligere har givet i anledning af dette spørgsmåls opståen, idet nemlig en mand var valgt til sognerådsmedlem, men blev forhindret i at udøve sit hverv, fordi hans arbejdsgiver ikke var i stand til at undvære ham på arbejdspladsen i så lang en tid og på de dage, som det drejede sig om. Jeg vil gerne sige her, at et sådant spørgsmål er jo egentlig et arbejdsretligt spørgsmål; men på den anden side er jeg ganske klar over, at man må være meget agtsom overfor dette spørgsmål, idet borgere, der får pålagt eller på anden måde erhverver et borgerligt ombud, så langt, som det er muligt, må være beskyttede, således at de kan bestride det hverv, de har påtaget sig eller har fået pålagt. Jeg vil på den anden side gerne sige, at det er ikke et spørgsmål, der er helt let at klare i en hånd vending, for det drejer sig ikke alene om et forhold mellem arbejdere og arbejdsgivere eller mellem funktionærer og arbejdsgivere; det kan også

dreje sig om en arbejders forhold til sine kammerater, f. eks. hvis det drejer sig om en fællesakkord el. lign. Lad os se på det i udvalget og se, om der måske skulle være mulighed for at finde en formulering, som kan bruges. Men jeg vil gerne sige på forhånd, at jeg tror, det bliver meget vanskeligt at finde en, der vil kunne dække alle de mange spørgsmål, som kan opstå i forbindelse med borgerligt ombud. Jeg er altså villig til at forhandle om det.

Til det ærede medlem hr. Jens Chr. Christensen vil jeg gerne sige, at udtrykket „først pligt og ansvar, derefter rettigheder“ jo er lidt af et slagord. Hvis det skal gennemføres strikte alle vegne, kan det godt være, det ærede medlem kan finde andre områder, hvor man har pligter, men forsømmer sit ansvar. Jeg tror, man skal være meget forsigtig med sådan en populær sammenkobling af begreberne pligt og ansvar.

Det ærede medlem var ikke enig med mig, når jeg sammenlignede loven om valg til folketinget med loven om valg til kommunerne, og andre ærede ordførere har været inde på, at der måtte være en mere intim forbindelse mellem borgerne i en kommune og kommunen, end der egentlig behøvede at være mellem borgerne og staten. Jeg har lidt svært ved at se, at der skulle være nogen større forskel der, og jeg synes heller ikke, man har kunnet argumentere stærkt for dette standpunkt, der skulle medføre, at der var forskel på den vælger, der skal vælge ved kommunale valg, og den, der skal vælge ved et folketingsvalg.

Det ærede medlem hr. Jens Chr. Christensen mente, at de kommunale myndigheder ville blive overbebyrdede, hvis man ændrede datoen 15. november i opholdsbestemmelsen til 1. januar. Er det nu ikke en overdrivelse? Det er dog ikke således, at det er lutter nye folk, der kommer til kommunerne, det er vel, når alt kommer til alt, undtagelser; det drejer sig om, og mon man ikke skulle være i stand til at klare det, uden at myndighederne bliver overbebyrdede?